

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

شنبه ۲۷ جون ۲۰۲۰

حمید انوری

اگر مشت با لگد جواب داده می شد!

"نوار صوتی منسوب به امرالله صالح خبرساز شد"

{ ... طبق این نوار صوتی، آقای صالح به یکی از فرماندهان شاهراه، که هویت او مشخص نشده، تفهیم می کند که با افراد متخلف از قانون چه گونه برخوردی داشته باشد.

در این نوار منسوب به آقای صالح، او می گوید: "از والی و وکیل نترس، هر چیزی که نیاز داشته باشی، من حل می کنم. کسی که در شاهراه ایستاد/توقف نکرد، سرش را بزن و بیاور دفتر من، مسئولیت می گیرم.... گوش کن او آدم! کسی که کشتی جنازه اش را دور بیانداز و سرش را به وزارت داخله بیاور تا من نگه اش دارم". بی بی سی بیانیید از حق نگذریم، اگر از همان زمانی که حکومت، نمایشی، فرمایشی و فرسایشی را در افغانستان به خاک و خون غلتیده روی کار آوردند، احمد و محمود و کلبی و مقصود را از چار گوشه دنیا، به افغانستان آوردند و با سرنوشت مردم و مملکت نامردانه بازی کردند و دمار از روزگار مردم دربند کشیده شده افغانستان بدر آوردند، همین کار را انجام می دادند، یعنی سر اشخاص و افراد متمدن، زورگو، قلدز، اختطاف گر، طالب، تروریست و القاعده و داعش را از تن بی مقدار شان جدا می کردند، امروز بعد از بیست سال، وظعیت افغانستان اینچنین نبود. در این دو دهه پستین، کثیف ترین افراد و اشخاص را بر سرنوشت مردم حاکم ساختند، دزد و رهن و راهگیر، را مقامات بلند دولتی بخشیدند و آرگاه و بارگاه در اختیار شان گذاشتند؛ هرآنکه بیشتر هموطنان ما را کشتار نموده و هست و بود شان را به غارت برده بود، جنرال و مارشال و وزیر و والی و سفیر و ژاندارم و پولیس ساختند، هرچه بی بند و بار و داره مار و زیردار گریختگی بود، قومندان و قهرمان ساختند و همینگونه کشور را به یک حمام خون مبدل کردند و...

بازار ملیشه سازی نوع روسی آن رونق گرفت، هر دزد و رهن و راهگیر و داره مار، افراد خود را جمع و جور کردند و نام آنها را از ملیشه، به نام "نیرو های خیزش مردمی" تغییر دادند و یک ملوک الطوائفی مطلق را در کشور به میان آوردند و خرج و مصرف بی حد و حصر شانرا هم از بیت المال و از حق بیوه و یتیم برداشتند و... از طرف دیگر طالب را تقویه کردند، داعش را ایجاد کردند، القاعده را به الفایده مبدل کردند و شاخه خراسان و نمی دانم این و آن به میان آوردند و دائره جرم و جنایت و چور و تاراج و اختطاف و ترور را تا توانستند وسعت بخشیدند و سخت تلاش کردند تا یک دم هم آب خوش از گلوی مردم پائین نرود.

اگر از همان نخستین روز های سقوط طالبان و ایجاد اداره جدید در کابل، با متخلفین از قانون، قاطعانه و به شدت برخورد می شد، اگر در جبهات داغ نبرد، افراد طالب و القاعده و داعش و... را به دیار عدم می فرستاد، وضع افغانستان اکنون لاقلاً قناعت بخش می بود.

اگر اختطاف گر و دزد و رهن و زورگو و زورآور و... از همان روزگار، گردن می زدند، امروز کشور ما به یک آرامش نسبی رسیده بود.

اگر افراد بیشمار والی و وکیل و وزیر را در هر ولایت و ولسوالی و هر چهارراه و هر گوشه و بیسه، به دیار عدم می فرستادند، به یقین وضع کشور، وضع کنونی نبود.

این کمترین در حالیکه انتقاد هائی بالای امرالله صالح قبلاً مطرح کرده ام، اینبار اما سخنان و ارشادات و دستورات او را در همین مورد مشخص، تائید میکنم و کاش آن دستورات عملی می گردید، که نگردید.

امروز ما شاهد هستیم که حدود پنج هزار تروریست طالب، با "عزت" و "احترام"، از زندانهای افغانستان آزاد می گردند و این درحالیست که نظر به اقرار مقامات مسؤل حکومت یک و نیم سره، طی یک هفته اخیر که جریان رهائی افراد طالبان از زندان های افغانستان در جریان است و بیشتر از دوهزار نفر آنها، از زندانها آزاد گردیده اند، طی همین هفته، طالبان بیشتر از ۴۰ نفر از هموطنان ما را هر روز کشتار کرده اند که در یک هفته، حدود ۲۵۰ تا ۳۰۰ نفر از هموطنان بی گناه و بی پناه ما طعمه وحشت طالبی گردیده اند.

« در یک هفته گذشته طالبان ۲۲۲ حمله علیه نیروهای امنیتی افغانستان انجام دادند که منجر به کشته و زخمی شدن ۴۲۲ پرسونل گردیده است.»

"شورای امنیت ملی افغانستان اعلام کرده که طالبان در هفته گذشته با انجام ۴۲۲ عملیات نظامی در ۳۲ ولایت این کشور خونین بارترین هفته را در ۱۹ سال گذشته رقم زده اند. طالبان کشته شدن این تعداد سرباز را رد کرده و آنرا "تبلیغات دولت" خوانده اند.

در صفحه رسمی فیسبوک این شورا امروز دوشنبه دوم سرطان آمده است که در این عملیاتها، ۲۹۱ نیروی امنیتی افغانستان کشته شده اند که با این حساب به طور متوسط تلفات روزانه نیروهای امنیتی افغانستان دستکم به ۴۱ سرباز در روز می رسد. این شورا از زخمی شدن ۵۵۰ سرباز دیگر در این مدت نیز خبر داده و افزوده است که ۱۴۸ غیر نظامی هم در این عملیاتهای طالبان کشته و زخمی شده اند."

حال چه تعداد از هموطنان مظلوم ما توسط اختطافچیان، رهگیران، زور آوران و قدران و قومندانان بی بند و بار و غیر مسؤل، همه روزه جان های شیرین خود را از دست می دهند، از حساب بیرون است. اگر دقت کنیم تعداد تلفات نیروهای امنیتی و اردوی ملی در سرتا سر کشور، به مراتب بیشتر از این ارقام داده شده است.

چرا در ۱۹ سال پسین، بیشترین تلفات نیرو های امنیتی افغانستان در همان هفته ای رخ می دهد، که هزاران تروریست طالب از زندانهای مرکز و ولایات آزاد می شوند.

این در حالیست که سربازان اردوی ملی افغانستان در سخت ترین و بدترین حالات ممکنه در مقابل این تروریستان وحشی، با شجاعت و مهارت و از خودگذری می جنگند و همه روزه قربانی میدهند.

اگر از همان روز های نخست، یعنی حدود ۲۰ سال قبل، یعنی بعد از هجوم قوای امریکا و ناتو به کشور ما و ایجاد حکومت فرمایشی، یک دست توانا و قاطع و با اختیارات کامل در مقابل این گروه های قلدر، اوباش، تروریست و جنایتگستر، وارد عمل می گردید و مُشت شانرا بالگد جواب می داد، امروز شاهد یک صلح آبرومند و پایدار در افغانستان می بودیم. مگر نگفته اند که: "مزن به در کسی به انگشت، تا نکوبد در ترا به مشت".

حال اگر نظر به ملحوظات سیاسی، جناب امرالله صالح از دادن چنان دستوری انکار می کند، حرف و سخن جداست، اما اگر چنان دستوری در آن زمان صادر کرده باشد، صرف نظر از چند و چون قضیه، من به عنوان یک افغان از چنان دستوری حمایت میکنم و تنها راه برون رفت از این معضله در همان عمل قاطع میدانم. در افغانستان قانون فقط بالای افراد غریب و بیچاره و نادار و بی واسطه و بی وسیله تطبیق می شود، آنانیکه زور دارند و تفنگ دارند و داره دارند و وابستگی های داخلی و خارجی، خارج از ساحه قانون عمل می کنند و در مقابل قانون کوچکترین مسؤلیت ای ندارند و از هر نگاه مافوق قانون اند.

افغانستان به دستان قاطع و پر قدرت نیاز دارد تا ملت و مملکت را از این بحران بیرون کند و بهتر است یکبار قربانی دهیم و کشور را از پرتگاه سقوط بیرون کنیم، تا اینکه همه روزه و همه ساله قربانی دهیم و بیست سال دیگر این وضع ادامه یابد و همه دزدان و رهنمان و بی بند و باران، همه روزه و همه ساله صاحب بلیون ها ثروت و آرگاه و بارگاه گردند و حتی فرزندان و خانواده و خویشان شان به مقامات بلند لشکری و کشور رسیده و به بزرگترین سرمایه داران منطقه مبدل گردند و خون غریب و بیچاره پامال هوس های شوم یک دسته و گروپ خاص گردد.

به این کلیپ خوب دقت کنید و خود قضاوت کنید که این از کیسه خلیفه بخشیدن های خلیلزاد و کرزی و احمدزی و عبدالله و کج کلاه، چه عاقبتی می تواند داشته باشد و کشور را به کدام جهت رهنمون می شود.

آیا چنین صلح ای به وجود آمده می تواند و اگر پاسخ بلی باشد، آیا یک صلح شرافتمند و پایدار خواهد بود؟!

فرمانده سید ظاهر در مورد قتل عام نیروهای امنیتی به دست طالبان